

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XV. De Denominatione vid. Appellatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

stantia, Jason. in l. creditori. n. 7. ff. de nov. oper. nunc. Farinac. 1. conf. 11. num. 33.

Limita 1. nisi verba aliquantulum sonent in delictum; nam tunc quia non apparet causa, propter quam quis possit excusari, praesumitur delictum. Corn. conf. 28. col. fin. vers. Nec obstat. vol. 3. Alex. conf. 74. num. 2. vol. 6.

Limita 2. quod praesumatur in iis, quae sunt de genere prohibitorum. l. si non con- vici. §. C. de injur. l. 1. C. unde vi. Joannes de Anania in cap. cum delicti. colum. 3. vers. in gloss. retorqueri. de accusat. & ibi Anchar. col. 2. vers. item per istud capitulum. Wesenb. de bon. eor. qui. num. 3.

Quod iterum declara procedere in iis, quae prohibita sunt à jure naturali, gentium vel divino, prout est homicidium, furtum & alia, quae cadunt sub illo praecepto: Alterum non laedere. Decian. in cap. in praesentia. nu. 45. de probat. Alciat. de praesumpt. reg. 3. pres. 1. num. 10. Mascard. 2. de probat. conclus. 1103. num. 20. secus in iis, quae prohibita sunt à jure positivo, quando actus ille neminem laedit, aut laedere potest, & si laedit, levis sit laesio. Dec. in c. praesentia. n. 55. de prob. Farin. 1. conf. 25. in addit. lit. A.]

XXI.

DELICTUM praesumitur commissum ab eo, cujus commodo cedit. Bart. in l. fin. num. 5. vers. item quod illa res subtrahit. ff. de quest. Menoch. de praesumpt. lib. 5. praesumpt. 31. num. 15. Mascard. de probat. conclus. 831. nu. 12. Molin. de primog. lib. 2. cap. 5. num. 45. Surdus de aliment. tit. 9. quest. 26. num. 119. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proam. num. 161. Farinac. in praxi criminali quest. 176. num. 89. & consil. 60. num. 18.

XXII.

DELICTUM qui fatetur, ejus petit veniam, c. exhibit. a 22. de homic. Mascard. de prob. concl. 501. n. 2.

De delicto in administratione commissio vid. administratio.

An super delicto transigi possit, vid. Transactio.

CAP. XIV.

De Demonstratione.

Axioma I.

Demonstratio vice nominis fungitur. l. certum 6. de reb. cred. Cujac. lib. 6. Paull. ad Ed. in l. 6. de R. V.

II.

Quicquid demonstrat rei adjicitur, satis de-

monstrat, frustra est. Ulp. in l. 1. in fin. ff. de dot. praeg. Ludov. Zundt. in resp. pro uxore. n. 179. III.

Demonstratio falsa non viciat dispositionem. l. demonstratio 17. ff. de cond. & demonstr. maxime ubi de corpore constat, de quo disponitur, d. l. 17. Bart. in l. si pater. n. C. de hered. instit. per l. si quis fundi vocabulo 4. ff. de legat. 1. Paris. consil. 4. n. 63. in princ. lib. 1. Farinac. 1. conf. 95. n. 5. nam si de corpore aliàs non constat, necessaria est demonstratio, & ejus falsitas viciat dispositum. §. 15. I. de legat. l. 75. §. 1. & seq. de leg. 1. l. 9. de hered. instit.

Limita in demonstratione respiciente conjunctionem vel charitatem sanguinis, in qua error testatoris irritam dispositionem facit, late Jas. in l. neque profligio. num. 5. vers. Ex secundo dicto. C. de testam. ibique Cast. in princ. Angel. in conf. 93. Visi & inspi. etis, vers. Non obstat quod falsa. col. pen. Pacian. consil. 1. num. 43.

Limita 2. Quando falsa demonstratio scienter & consulto est addita. l. 7. §. 1. de critic. vin. ol. leg. ubi Wes. in parat. n. 2.

Limita 3. Quando demonstratio falsa est ex parte, non ex toto, tunc enim viciat dispositum tantum ex parte. text. in l. 5. §. fin. de leg. 1. ubi Raph. Cuman. Alex. de Imol. Nic. Everhard. in loc. à tot. ad part. n. 7.

IV.

Demonstratio ocularis omnium probatio- num, post confessionem, est optima. Burlat. conf. 235. num. 6. vol. 3. Gail. 1. obs. 26. num. 9. Stratic. obs. 13. & 14. Vult. in. Consil. Marp. conf. 30. vol. 2. n. 123.

V.

Demonstratio falsa rei veritas non immu- tatur, l. 5. ubi Obrecht. C. de juris & facti ignor.

CAP. XV.

De Denominatione

vid. Appellatum.

Axioma I.

DENOMINATIO semper fit à digniori & potentiori. l. quicquid 27. §. 2. ff. de acquir. rer. domin. l. queritur 10. ff. de statu bom. l. 1. in princ. ubi Gioffa & Doctores ff. de verb. obligat. Thom. de Thomass. in florib. decis. reg. 2. Gonzal. ad reg. Cancel. §. gloss. §. 7. n. 133. & gloss. 14. n. 66. Joseph. Sesse de inhibit. cap. 1. §. 3. num. 13. Prior enim nominatio majorem dignitatem arguit, Tiraquell. de jure primog. quest. 19. num. 2. [Unde denominari non solent contractus à rebus circa quas versantur, (quia ea plerumque multiplices sunt & variae) sed à forma, causis & effectu. Wesenb. in paratit. de verbor. obligat. n. 2. quia forma dat esse rei, l. 9. §. 3. Ad exhib. & quoties ad eundem actum perficiendum jus naturae seu gentium & jus civile concurrunt, toties reputatur actus esse juris gentium,

gentium, quia hoc jus potius est & magis principale. l. filio 29. de liber. & posthum. Wefenb. in parat. ff. de pact. num. 9. vers. dicuntur tamen, ubi exemplificat in contrahentibus.

Limita, nisi actus talis totam formam à jure civili mutuatur. l. 6. de pact. Exemplum limitationis est in adoptionibus: licet enim hæ gentibus quoque fuerint usurpatæ, tamen quia specialem formam & solennitatem à jure civili nactæ sint, ut actus legitimi juris civilis dicuntur. l. 3. de officio Procons. Wefenb. in parat. ff. de adopt. num. 2.

Limita 2. quod actus sapissimè denominentur ab objecto, ubi scilicet objectum potentius est quam forma. Vide supra lib. 1. cap. 25. ax. 36. Semper enim ex eo, quod maximas partes continet, latissimèque funditur, tota res appellatur: Sic dicimus aliquem hilare vivere, licet semel tristior factus sit. Sic, verbi causa, M. Crassus, quem semel in vita risisse Lucilius ait, non effugit, quo minus *divellens* vocaretur. Cicero l. 5. de finib. Idem lib. 5. Tuscul. 99. colum. 264. quæstiosa mercatura, fructuosa aratio dicitur, non si altera semper omni damno, altera omnis tempestatis calamitate semper vacet, sed si multò majore ex parte extat in utraque felicitas: Sic vita non solum si undique referta bonis est, sed multò majore & graviore ex parte bona propendent, beata rectè dici potest.]

II.

DENOMINATIO sæpe probat qualitatem rei, D. Barbosa in l. cum Prætor. 12. §. ultim. num. 243. ff. de judic. & ideo contractus talis præsumitur, qualis fuit denominatus, Honded. conf. 35. n. 4. lib. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 1. n. 2. Ant. Monach. Florent. decis. 51. num. 5.

III.

DENOMINATIO diversa significat res esse in substantia diversas, l. si idem 7. C. d. codicill. Paris. conf. 110. n. 45. lib. 1. Cravett. conf. 6. n. 1.

CAP. XVI.

De Denunciatione vide supra delegatio. infr. Notificatio.

Axioma I.

Denunciationem & interpellationem semel fieri sufficit. l. Titia Sejo 87. §. usuras 1. de leg. 2. l. transgressus 23. de O. & A. v. Treutler. 2. Disp. 1. ib. §. lit. G.

Declarationis loco nota, denunciationem fi-

eri ad finem duplicem; vel ob certificationem, vel ad implendam solennitatem. De priore casu vera est regula, per dd. text. In posteriore tot denunciationes præstandæ, quot à Lege requiruntur. l. 4. de pign. act. ubi vid. Anton. Fab. in rat. decid. juncta l. 3. §. 1. C. de jure domin. impetr. & ita solennis denuntiatio magnum habet effectum, tum in contractibus, d. l. 4. l. 1. §. 3. de pign. & com. rei vend. tum in delictis. Exempl. auth. Si quis post l. 30. C. de Adult. Porro de vocis hujus ambiguitate consule post veteres Ummium dispnt. XI. de processibus. n. 14. Renneman. disp. de abusib. cap. 5. Zanger. part. 2. de except. cap. 2. Cabalin. §. 3. de Eviction. n. 21. N. c. Burgund. Com. de Eviction. cap. 57.

II.

Quoties denuntiatio rem esse alienam sit ante contractum, toties impedit usucapionem l. 17. C. de R. V. quia denuntiatio malam fidem inducit. Ita ergo si Dominus denunciaverit emtori, ne emeret, emtor usucapere non poterit.

De denunciatione Litis vid. LITIS DENUNCIATIO.

CAP. XVII. De Deo.

Omnia in laudem Dei fiant. cap. 1. de Officio Custod.

CAP. XVIII. De Deposito.

Axioma I.

Quoties depositarius deponentem occasione ipsius depositi obligatum habet, toties conceditur depositi retentio.

Ratio: quicquid contrario judicio peti & obtineri potest, illud etiam per retentionem servari potest ab illo, qui directo judicio convenitur. l. 18. §. fin. ff. Commod. poterit igitur retineri ob impensas quas fecit, ne res deposita in manus hostium deveniret. Non item ob debitum, quod antehac obligatus fuit deponens, uti intelligenda l. ult. C. Commod. conf. Vinn. in select. Jur. question. l. 1. c. 51. nisi de hoc in specie etiam conventum. Mev. P. 2. dec. 55.

II.

Depositum habet executionem paratam, Rol. à Valle conf. 4. n. 4. vol. 4. nec ei potest obijci exceptio non numeratæ pecuniæ. Bald. in l. 13. C. de non num. pec.

CAP. XIX. De Derelictione.

Axioma I.

Ubiunque non est libera voluntas rem non amplius habendi, ibi res non est pro derelicto habita.

Ratio: quia in his, quæ quis ex necessitate facit, nemo præsumitur liberalis. l. rem legatam 18. ff. de adm. & transfer. legat. ut dominium sine animo